

יום א', ה' באב תשס"ג (03 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

שני תארים יש לנו לעם ישראל – עברי ויהודי. מה ביניהם?

עברי – התואר שקיבל אברהם אבינו מהשעה שקיבל על עצמו את האמונה בא-ל אחד. הוא מצא את עצמו ב"עבר אחד של הנהר, וכל העולם בעבר השני". בתור כך, נתנסה אברהם אבינו בנסיונות רבים, כל אחד בכוונה לבדוק את חוזק אמונתו בהקב"ה. ה**עברי** הראשון לא רק מצא את עצמו "לבדד שוכן", אלא היה צריך – הוא זרעו – לנוע "נגד הזרם" במאבקו, בהתמודדותו עם כל המכשולים שבדרכו.

יהודי – על-שם יהודה, הבן הרביעי של יעקב אבינו, נין לאותו עברי ראשון. בשעה שקיבל את שמו, אומרת לאה אמו: "הפעם אודה את ה' , על כן קראה שמו יהודה." [בראשית כ"ט 35]. תואר זה, אם כן, מדגיש את התכונה של הבעת תודה להקב"ה על כל החסד שהוא גומל לנו בחיים – מהרגע שבו נולדנו עד תום 120 שנה בעולם הזה. כל עוד שיש בנו הנשמה שה' הטמין בנו ורוח באפנו, מוטל עלינו להודות לה' יתברך על כל הטוב שהוא עושה עמנו. ולא רק לו, אלא לכל אחד ואחד שעושה אף הדבר הקטן ביותר בשבילנו.

היהודי מודה – בשתי משמעויות של המילה.

אך, לפעמים אנחנו שוכחים ומקצינים.

בתור **יהודים**, מודים אנו לבן אנוש שגומל עמנו חסד, וחושבים שהכל בא ממנו. ואז אנחנו מבטלים את רצוננו בפני רצונו של אותו גורם, ושוכחים שהכל בידי שמיים. בזה, אנחנו מודים, אך רק במשמעות אחת – אומרים תודה, אבל אין אנו בזה מודים שהכל בידי שמיים.

ומאידך, בתור **עברים** – אנחנו שוכחים שה"נגד הזרם" הוא אך ורק לעומת הגויים, אמונותיהם וחוקותיהם. מול זה עלינו להיאבק ולעמוד על היותינו יהודים. אך לא נגד ה"זרם היהודי", ובוודאי לא נגד המקור להכל. "לכל, זמן; ועת לכל חפץ תחת השמיים." [קהלת ג' 1] לפעמים אנחנו – במיוחד בארץ, בתוך ביתינו – מתנהגים כאילו לא אכפת לנו ממה ש'הם' יאמרו. וה'הם' יכולים להיות הגוי, היהודי או אף הקב"ה בכבודו ובעצמו. 'אנו' בעבר אחד, ו'הם' בעבר השני.

נדמה לי שהיה טוב יותר לנו בתור **עם ישראל** אילו היינו מוצאים שילוב בין שני התארים – להכניס יותר **עברי** לתוך היהודי, להכניס יותר **יהודי** לתוך העברי...

[דברים אלה נכתבו לציון כניסתו של **אלנתן אברהם חיים** לבריתו של אברהם אבינו. הוא נולד לפני מספר חודשים לבני חברים שלנו, אך כעבור כיממה חטף ווירוס שכמעט וקטף ממנו את החיים הצעירים שהיו לו. הוא, בעזרת ה' יתברך, הוריו רופאיו והרבה נוספים, נאבק במכשול העצום הזה וזכה! על כך שמו, וממנו למדים אנו הרבה על משמעות החיים. תפילותינו ממשכות ללוות אותו

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום ראשון

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום א', ה' באב תשס"ג (03 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ומשפחתו בדרכו עד תום ה-120 שנה שלו. כשם שנכנס לברית, כך ייכנס לתורה, לחופה ולמעשים טובים!]

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלוואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום ראשון

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל